

Primljeno:	13.7.2009 12:53:42
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
344-01/09-01/1037	-03
Urudžbeni broj:	Pril. Vrij.
437-09-1	1 0

Broj: Us-6767/2005-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E !

R J E Š E N J E

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Darka Vlahinje kao predsjednika vijeća, mr. sc. Marije Kriletić i Borisa Markovića kao članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Markot. Tel d.o.o. iz Zagreba, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Žurić i Partneri iz Zagreba, protiv odluke tužene Hrvatske agencije za telekomunikacije, klasa: 344-01/05-01/421, ur. broj: 376-05-02-5, od 30. prosinca 2005., radi standardne ponude za davatelje usluga sa dodanom vrijednošću, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 6. svibnja 2009.

r i j e š i o j e

Tužba se odbacuje.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženog tijela od 30. prosinca 2005. izmijenjena je odluka tuženog tijela broj klasa: 344-01/05-01/82, ur. broj: 376-05-05, od 7. lipnja 2005. kojom je izdana suglasnost trgovačkom društvu HT-Hrvatske telekomunikacije d.d. Zagreb, na Standardnu ponudu za davatelje usluga s dodanom vrijednosti od 6. svibnja 2005. U točki I. izreke osporene odluke HT-Hrvatskim telekomunikacijama d.d. (u daljnjem tekstu HT d.d.), Zagreb, Savska cesta 32, određena je izmjena Standardne ponude za davatelje usluga s dodanom vrijednosti od 6. svibnja 2005. (u daljnjem tekstu Standardna ponuda), na način naveden u točkama 1., 2. i 3. izreke odluke, u točki II. utvrđeno je da je sve navedene izmjene HT d.d. obvezan ugraditi u Standardnu ponudu odmah po primitku ove odluke i izmijenjenu Standardnu ponudu dostaviti Hrvatskoj agenciji za telekomunikacije radi objave, te je u točki III. utvrđeno da u ostalim dijelovima Standardna ponuda ostaje neizmijenjena.

Tužitelj u tužbi navodi da je njegova osnovna djelatnost pružanje usluga sa dodanom vrijednošću u TF mreži, da će temeljem Standardne ponude HT-a na koju je tuženo tijelo dalo suglasnost biti prisiljen sklopiti ugovor o priključenju terminalne opreme za pružanje usluga sa dodanom vrijednosti, slijedom čega se pobijana odluka direktno tiče i tužitelja, te da otud proizlazi pravni interes tužitelja za pobijanje predmetne odluke. Ukazuje na odredbe članka 56. stavka 16. Zakona o telekomunikacijama, te članka 3. Pravilnika o

telekomunikacijskim uslugama, prema kojima je u bitnom propisano da cijene za međusobno povezivanje operatora sa znatnijom tržišnom snagom na mjerodavnom tržištu moraju biti u skladu s načelima transparentnosti, troškovne usmjerenosti i nediskriminacije, te se moraju temeljiti na stvarnim troškovima usluge koja se pruža, pa smatra da je HT svoje usluge povezivanja tužitelja kao davatelja usluge s krajnjim korisnicima putem svoje fiksne mreže mogao utvrditi jedino na troškovnom principu, međutim da iste nisu formirane na takav način. Navodi da je na strani 18. Standardne ponude utvrđen cjenik pristupa mreži i korištenja IN usluga, te da utvrđivanje cijena po principu 23 lp+7 lp nije zasnovano na troškovnom principu jer trošak 7 lp/min. nema veze sa troškom IN platforme koja ne ovisi o broju minuta koliko traje telefonski poziv nego o broju telefonskih poziva. Trošak IN usluge već je naplaćen u fiksnom mjesečnom iznosu koji se plaća po svakoj telefonskoj liniji te ovih 7 lp predstavlja po mišljenju tužitelja dvostruko plaćanje iste usluge što je nezakonito. Tužitelj navodi daljnje razloge zbog kojih smatra da predmetna cijena nije troškovno utemeljena, daje izračun kojim dokazuje da je maloprodajna cijena minute domaćeg razgovora u fiksnoj mreži za znatan postotak manja od cijene ponuđene za VAS, te zaključuje da barem jedna, a možda i obje cijene, nisu troškovno utemeljene, čak što više u Standardnoj ponudi utvrđena je cijena za ovog davatelja usluga već i od cijene za krajnjeg korisnika kućanstvo. Ističe da HT operatorima potpuno iste usluge s brojevima 0800 i 062 naplaćuje jednu cijenu, a davateljima usluga s dodanom vrijednosti 060 naplaćuje dodatnu cijenu od 7 lp/min odnosno po pozivu, a sve tri usluge su identične i iziskuju identične troškove za HT, što smatra diskriminacijom i suprotnim odredbi članka 56. stavka 20. Zakona o telekomunikacijama. Navodi da su predmetne cijene utvrđene paušalno i previsoko, za isto navodi razloge, te smatra da je tuženo tijelo trebalo od HT-a zatražiti detaljnu troškovnu analizu svake pojedine cijene izražene u Standardnoj ponudi prije nego što je odobrilo ponudu. Napominje da je Standardna ponuda sačinjena u suprotnosti s Pravilnikom o adresiranju i numeriranju u javnim telekomunikacijama i plaćanju naknade, jer je u istoj utvrđeno da se cijena za davanje pozivnog broja kombinacijom znamenki po želji davatelja usluga dodatno naplaćuje po pozivnom broju ili skupini pozivnih brojeva u iznosu od 200 kn.

Tužitelj predlaže da Sud tužbu uvaži i osporenu odluku poništi.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporene odluke i predlaže da se Sud tužbu odbije. Nadalje, podneskom od 11. srpnja 2008. Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije obavijestila je Sud da je temeljem članka 131. Zakona o telekomunikacijama („Narodne novine“, broj 73/08) ona pravni slijednik Hrvatske agencije za telekomunikacije. Isto tako tuženo tijelo je dostavilo odluku Vijeća Hrvatske agencije za telekomunikacije od 30. prosinca 2005. kojom je izmijenjena odluka od 7. lipnja 2005. protiv koje je tužitelj podnio tužbu. Podneskom od 16. travnja 2009. tužitelj se izjasnio da je osporenim odlukom od 30. prosinca 2005. zadovoljan u dijelu u kojem je ukinuta obveza tužitelja da HT-u ovisno o broju priključnih točaka izdaje bankarsko jamstvo u svrhu osiguranja urednog podmirenja svojih ugovorom predviđenih financijskih obveza, pa je u tom smislu odustao od tužbe samo u dijelu kojim je predložio poništenje odluke tuženog tijela od 7. lipnja 2005. zbog nametanja obveze davateljima usluga s dodanom vrijednosti da HT-u na ime osiguranja urednog izvršenja plaćanja izdaje bankarska jamstva.

Zainteresirana osoba HT-Hrvatske telekomunikacije d.d. Zagreb, dala je odgovor na tužbu u kojem iscrpno iznosi razloge zbog kojih smatra da je Standardna ponuda T-HT-a za davatelje usluga s dodanom vrijednosti izrađena u skladu sa zakonskim i podzakonskim propisima, te je donesena u zakonito provedenom postupku, slijedom čega predlaže Sudu da tužbu odbije.

Tužba nije dopuštena.

Prema odredbi članka 30. stavka 1. točke 3. Zakona o upravnim sporovima («Narodne novine», broj: 53/91, 9/92 i 77/92), propisano je da će Sud rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da je očito da se upravnim aktom koji se tužbom osporava ne dira u pravo tužitelja ili u njegov neposredni interes utemeljen na zakonu (članak 12.). Prema članku 12. Zakona o upravnim sporovima, propisano je da tužitelj u upravnom sporu može biti pojedinac, pravna osoba, organizacija, skupina osoba, naselje i sl. koji smatra da mu je upravnim aktom povrijeđeno kakvo pravo ili neposredni osobni interes utemeljen na zakonu.

S obzirom na to da tužitelj u tužbi iznosi prigovore na cjenik pristupa mreži i korištenja IN usluga Standardne ponude HT-Hrvatskih telekomunikacija d.d. za davatelje usluga s dodanom vrijednosti od 6. svibnja 2005., za što ima ekonomski interes ali koji nije ujedno i pravni, Sud nalazi da u ovom slučaju upravnim aktom nije povrijeđeno neko pravo ili neposredni osobni interes utemeljen na zakonu, pa je slijedom toga tužbu valjalo odbaciti kao nedopuštenu.

U Zagrebu 6. svibnja 2009.

Zapisničarka:
Jadranka Jelić, v.r.

Predsjednik vijeća:
Darko Vlahinja, v.r.

RJEŠENJE SE DOSTAVLJA:

1. Odvjetničko društvo Žurić i Partneri, Zagreb, Ivana Lučića 2A,
2. Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije, Zagreb, Jurišićeva 13, sa spisom,
3. HT-Hrvatske telekomunikacije d.d. Zagreb, Savska cesta 32

Za točnost otpavka - ovlaštteni službenik

Ida Balent